

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 14/22
27.1.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., кућни број ..., чији је пуномоћник Оливера Поповић, адвокат из Београда, улица Војводе Миленка број 5/II, против тужене ББ, из ..., улица ... број ..., чији је пуномоћник Срђан Нешковић, адвокат из Обреновца, улица Александра Аце Симовића број 7, ради престанка издржавања или измене одлуке о издржавању, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Обреновцу П2 17/20 од 15.4.2021. године, у седници одржаној 27.1.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Обреновцу П2 17/20 од 15.4.2021. године у ставу првом изреке, тако што се **ОДБИЈА КАО НЕОСНОВАН** главни тужбени захтев тужиоца АА из ... којим је тражио да се укине обавеза тужиоца да издржава тужену ББ из ..., утврђена пресудом Општинског суда у Обреновцу П 801/07 од 2.10.2008. године.

УКИДА СЕ решење о трошковима парничног поступка из става другог изреке пресуде Основног суда у Обреновцу П2 17/20 од 15.4.2021. године и у том делу предмет враћа првостепеном суду на даљи поступак.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П2 17/20 од 15.4.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је главни тужбени захтев тужиоца па је укинута обавеза тужиоца да издржава тужену, утврђена пресудом Општинског суда у Обреновцу П 801/07 од 2.10.2008. године.

Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против наведене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу из свих законом прописаних разлога. Трошкове другостепеног поступка није тражила.

Тужилац је благовремено одговорио на жалбу, оспоравајући жалбене наводе тужене, са предлогом да се одбије као неоснована. Трошкове другостепеног поступка није тражио.

Испитујући првостепену пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку - ЗПП-а ("Службени гласник РС" број 72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези са чланом 202 Породичног закона - ПЗ("Службени гласник РС", бр. 18/2005, 72/2011, 6/2015), Апелациони суд је оценио да је жалба тужене основана.

Приликом доношења ожалбене одлуке пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП-а у вези члана 202 ПЗ-а, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а жалбом тужене се не указује на другу битну повреду одредаба парничног поступка која би била од утицаја на законитост и правилност ожалбене пресуде.

У првостепеном поступку утврђено је да је пресудом Општинског суда у Обреновцу П 801/07 од 2.10.2008. године обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање мал.ББ као отац плаћа месечно износ од 25 % од своје месечне зараде умањене за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање које остварује као запослен у МУП РС, сваког првог до петог у месецу за текући месец, почев од 22.1.2008. године па убудуће, док обавеза траје по закону. У складу са уверењем Технолошко-металуршког факултета број 192/18 од 16.10.2020. године, тужена је самофинансирајући студент наведеног факултета и уписала је другу годину студија школске 2020/21 године. На основу уверења о положеним испитима Технолошко-металуршког факултета од 30.11.2020. године утврђено је да је тужена у 2019. години положила 5 испита, а 1.2.2020. године један испит. Према решењу Градске управе града Београда-Секретаријата за управу од 13.7.2020. године, одборена је промена презимена тужене са ... на ... Тужилац је током саслушања у својству парничне странке навео да су се измениле околности од доношења претходне одлуке, да је добио још једно дете које похађа четврти разред основне школе, да му супруга није запослена, да он зарађује око 80.000,00 динара, а да сматра да тужена не похађа наставу редовно. Тужена је саслушана у својству парничне странке изјавила да је факултет уписала 2018/19 године, да је положила 5 од укупно 10 испита из прве године и један испит из друге године, као и 5 колоквијума. У првој години су цео дан били на факултету, а када је почела настава "online" све је организовано другачије. Као редован студент иде на све предиспитне обавезе у смислу колоквијума, вежби, консултација и сл.

Из стања у списима произлази да је тужилац главним тужбеним захтевом тражио да се укине његова обавеза да издржава тужену, а евентуалним тужбеним захтевом да се смањи износ његовог доприноса на име издржавња тужене са износа од 25% од зараде коју остварује код послодавца МУП-а смањи на износ од 10.000,00 динара месечно.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, првостепени суд је закључио да се школовање тужене не може сматрати редовним, због чега тужена као пунолетно дете нема право на издржавање од тужиоца као оца, у смислу члана 155. став 2. ПЗ-а јер није редовно полагала испите и није благовремено уписала наредну школску годину, па је укинуо обавезу издржавања тужиоца утврђену пресудом Општинског суда у Обреновцу П 801/07 од 2.10.2008. године, одлучивши о главном тужбеном захтеву тужиоца. О евентуалном тужбеном захтеву првостепени суд није одлучивао, обзиром да је усвојио главни тужбени захтев.

По оцени Апелационог суда, закључак првостепеног суда да се школовање тужене не може сматрати редовним се не може прихватити као правилан, због чега је погрешно применио и материјално право, на шта тужена основано указује у својој жалби.

Одредбом члана 155. став 2. ПЗ-а, прописано је да пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота, а ставом 4. да пунолетно дете нема право на издржавање ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за родитеље односно друге крвне сроднике.

С обзиром да дете има право на образовање у складу са својим способностима, жељама и склоностима, у складу са чланом 63. став 1. ПЗ-а, у ситуацији када из стања у списима, на основу уверења Технолошко-металуршког факултета, несумњиво произлази да је тужена редован студент тог факултета, Апелациони суд налази, руководећи се најбољим интересом детета, у складу са чланом 266. став 1. ПЗ-а, да тужена има право на издржавање од тужиоца, у складу са цитираном одредбом члана 155. став 2. ПЗ-а. Наиме, чињеница да тужена није дала све испите из прве године, односно извршен временски заостатак у студирању, нису разлози за оцену статуса тужене као ванредног студента, имајући у виду пре свега уверење факултета који тужена похађа, јер је тужена уписала другу годину студија 2020/21 године и редовно похађа наставу на факултету и извршава и своје наставне обавезе које су неопходне ради изласка на испит- као што су полагање колоквијума и похађање вежби, посебно имајући у виду и ванредну ситуацију изазвану пандемијом Covida-19. Имајући у виду да је тужилац здрав и радно способан - запослен у МУП РС, те издржавање пун.ћерке тужиоца не представља очигледну неправду за тужиоца, по оцени овог суда, нису се стекли услови за престанак обавезе издржавања тужиоца утврђене пресудом Општинског суда у Обреновцу П 801/07 од 2.10.2008. године.

Обавеза издржавања детета се не може укинути, може само доћи до утврђивања и до њеног престанка, као што се родитељ не може лишити обавезе да издржава дете, чак ни када се потпуно лиши родитељског права, сходно члану 81. став 4. ПЗ-а.

Чињенице које се тичу измењених околности на страни тужиоца, као што су мал.дете и заснивање нове брачне заједнице нису од утицаја на одлучивање о престанку обавезе издржавања пун.ћерке, већ само за одлучивање о евентуалној измени одлуке о висини издржавања који захтев је постављен као евентуални тужбени захтев, о ком првостепени суд није одлучио.

Са свега изложеног, побијана пресуда којом је одлучено о главном тужбеном захтеву тужиоца је морала бити преиначена, те је на основу члана 394. тачка 3. и 4. ЗПП-а у вези члана 202 ПЗ-а, одлучено као у ставу првом изреке.

Како ће у даљем поступку првостепени суд одлучити о евентуалном тужбеном захтеву, а одлука о трошковима поступка зависи од коначног исхода спора и успеха међу странкама, одлучено је као у ставу другом изреке, на основу члана 401. тачка 2. ЗПП-а у вези члана 202 ПЗ-а.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић